

קדושת לוי

מתיקות פפרט

פנינים ~ סיפורים ~ הלכות

גליזון מס' 58

אחרי מות קדשים

הפטרות: ס. ויחי דבר וכו' וזלדרוש. א. חלא כבני כושיים

ירושלים
הדלקת נרות: 06:49
יציאת שבת: 08:05

תל אביב
07:04
08:07

באר שבע
07:08
08:05

הומנים לפי לוח
"עיתים לבינה"

זוארט לשולחן שבת

מתורתו של רבינו הקדוש סגורם של ישראל
רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זע"א

ממדרגה למדרגה...

קדושים תהיו כי קדוש אני" (י"ט, ב') כתב המדרש:
"יכול כמוני, תלמוד לומר כי קדוש אני ה', קדושת
למעלה מקדושתכם".

בעל הקדושת לוי מבאר את דברי המדרש ככל
שאדם מתקדש, ונהיה ירא אלוקים יותר ומתקרב
יותר לקדושה, מבין שהוא עצמו כלום עפר ואפר
רימה ותולעה. והקב"ה הוא אור אין סוף ואין שום
השגה בקדושתו. בכל ענייני עבודת ה' אנו מוצאים
שהדרך הנכונה לעלות בה היא ממדרגה למדרגה.

כן אנו מוצאים בתפילה, אדם בא לעמוד ולהתפלל
אם עולה במחשבתו מחשבה 'מי אני שאעמוד
לפני מלך מלכי המלכים להתפלל ולבקש הרי
אינני ראוי וכו'.

אם מקבל על עצמו מלכות שמים, ולעשות רצון
בוראו ולעלות בעבודת ה', על ידי תפילה בכוונה
ולמוד התורה והמצוות נהיה הוא יותר ראוי
לעמוד לפני המלך ולבקש ולהידבק בו על ידי
התפילה, וכך מתקדם שלב שלב עד שמגיע
לשלימות.

וכן בנרות חנוכה, בית הלל (שבת כא:) אומרים

פניני האור החיים הקדוש

מי זה אחיך?

"לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא" (י"ט, י"ז)

האור החיים הקדוש מסביר בפסוק פירוש ולולא פה
קדוש שאמר דברים אלו לא יכולנו לאומרם.

כתוב בגמרא (שבת לג:): "בעוון הדור נתפסים גדולי
עולם" כשיש חרון אף על עם ישראל במקום להביא
גזירות על כל העם, גדולי עולם נתפסים ומכפרים על
הדור כולו.

ולאחר אלו הדברים אמר ה' שמה יכנס בלב הצדיקים
איזה טענה כלפי שמייה שהצדיקים אין להם שלוה
בעולם הזה כי אולי איזה אדם יעשה עוון, והוא -
הצדיק יתפס עליו.

לכן אמר ה' לא תשנא את אחיך בלבבך, מי זה אחיך?
ה' יתברך הוא אחיך!

שהקב"ה נקרא אח לצדיקים. ולא לכל ישראל ה'
נקרא אח אלא רק לצדיקים הקרובים אל ה'.

והקב"ה אומר להם אל תתרחק ממני בעבור הנהגה זו.

וממשיך הפסוק ואומר אם הצדיק רוצה להיות בטוח
שהוא לא ייתפס בעוון העם "הוכח תוכיח את עמיתך"
לאחר שתוכיח את חברך, אם חזר בו, הרי הוא לא
עבר עבירה, ואם לא חזר בו אתה [הצדיק] נפטרת
מעונש כיוון שקיימת מצוות תוכחה.

לכן חייב אדם ללמוד את מצוות תוכחה איך מקיימים
אותה בלי להיכשל ה'. לדעת איך להוכיח, כדי שיהיה
"ולא תשא עליו חטא".

לפטר העולם בולד מן הדין

לך, ואם לא תעשה את שליחותי אתה לא תוכל לעלות חזרה לשמים
ותהיה כמו המלאכים שנפלו מן השמים לארץ...

לך לקב"ה ותאמר לו, אם אין שלושים צדיקים, יש עשרים, וכתוב אצל
אברהם אעשה בעבור העשרים, ואם אין עשרים יש עשרה, וכתוב "לא
אשחית בעבור העשרה". ואם אין עשרה יש שניים אני ובני, רבי אלעזר!
כמו שכתוב "על פי שניים עדים יקום דבר". ואם אין שניים, אני לבד
מספיק בשביל לקיים את העולם!! לכן אל תחריב. כמו שכתוב "וצדיק
יסד עולם".

באותה שעה יצאה בת קול ואמרה: "אשריך רבי שמעון שאתה גוזר מבחון,
והקדוש ברוך הוא מבטל את הגזירה מבפנים. עליך רבי שמעון נאמר "רצון
יאיו יעשה".

הזהר הקדוש (החדש) פרשת וירא דף כ"ז ע"ב כ"ח ע"א
ראה רבי שמעון שחושך בא לעולם, יצאו הוא ובני רבי אלעזר לראות מה עושה הקב"ה,
הלכו רבי שמעון ורבי אלעזר ופגשו מלאך גדול שדומה להר ענק ומפיו של המלאך
יוצאות שלושים לשונות של אש.

שאל רבי שמעון את המלאך "לאן אתה הולך, ומה אתה רוצה לעשות?" ענה לו המלאך
"באתי להחריב את העולם בגלל שאין בעולם שלושים צדיקים". אמר לו רבי שמעון
למלאך "לך, אמור לקדוש ברוך הוא דאין להחריב את העולם כי רבי שמעון בר יוחאי
נמצא בעולם!" הלך המלאך לפני הקב"ה ומסר לו את דברי רשב"י. אמר לו קודשא
ברוך הוא: "לך תחריב את העולם ואל תפחד מבר יוחאי!"

חזר המלאך לארץ לעשות כמצות ה' יתברך. ראה אותו רבי שמעון ואמר לו: "אני גוזר
עליך לחזור לפני הקב"ה ולעשות את שליחותי שאני עכשיו אומר

לעילוי נשמת יעקב בן אסתר ז"ל

לעילוי נשמת שמואל בן מסעודה ז"ל

לעילוי נשמת רוזת זוהרא בת תמו ע"ה

התמונה המוזרה

הגאון הגדול הרב אברהם גניחובסקי זצ"ל

לילדים ממתק אותו שלחה עמו הרבנית, ופונה לילדים ברכות:

'בואו תשבו על הספה עד שאבא ואמא יחזרו', אומר הרב בקול נוסך רוגע, 'ואל תפחדו, הנה אני כאן שומר עליכם... אתם רוצים סיפורים או שירים?'

'סיפורים, אבל מעניינים ולא מפחידים. בסדר?' 'בטח', מוחיך רבי אברהם, 'בואו, שבו ברוגע ואני אספר לכם סיפורים יפים על גדולי ישראל' — — '...'

הטיבו הבנים את כיפת השינה הלבנה שלראשם, חלקם גם גררו את הכרית והשמיכה לספה שבסלון, והתיישבו עליה ברוגע. ורבי אברהם, כפי שהבטיח, יושב על הסולם מחוץ לחלון הסלון, ומספר להם מעשה בהלל הזקן...

כך, שעה ארוכה, עד שההורים הואילו לשוב הביתה, ונשימתם נעתקה למראה השמרטף הנערץ!

הצלם שתפס בעדשתו את התמונה, אולי הרויח תמונה נדירה, משונה משהו, שמרתקת את כל רואיה, ואם גם ברצונם ליהנות ממנה – תוכלו למוצאה, יחד עם הסיפור המלא לפרטיו, בספר 'ויאמר הנני' בעמוד 29. אנו הרווחנו מסר לחיים:

רבי אברהם מעולם לא בזבז דקה מסדר יומו. בגילו המבוגר, גם טיפוס על סולמות לא היה תחום הצטיינותו... ובכל זאת — —

רבבות שעות תורה, אלפי דפי גמרא, גאונות מופלגת ועמקות בלתי רגילה – עמדו על הסולם, נחו מחוץ לסלון באותו ערב. ראש ישיבה נערץ, מנהיג דגול לתלמידיו, גאון שכל התורה גלויה לפניו – ישב כמו גנב מחוץ לחלון, וסיפר סיפור ממש כמו בכיתה א'...

מתברר, כי כדי לגדול בתורה – יש לשלב גדלות במידות טובות, בענווה ושפלות רוח. גם אם זה לא הכי נוח לגרוור סולם, ובוודאי לא ממכר כראוי למעמדו של גאון מפורסם, אבל אם זה מה שנדרש כדי להרגיע ילדים בוכים, אם זה מה שצריך לעשות כדי להיטיב עם הזולת ולעשות לו טוב על הלב – זה מה שעושים. כך נוהג יהודי שרוצה להתקדם ברוחניות ולשדרג את מצבו הרוחני. הצעד הראשון והבסיסי הוא לאמץ הנהגות של ענווה, סבלנות, מידות טובות ונכונות לסייע לכל יהודי!

היה זה עוד ערב סתמי. הגאון רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל הוגה בתורה בסלון ביתו, כאשר החלון פתוח ורוח ערב נעימה נכנסת בעדו. לפתע, הבחין כי הוא שומע קול בכי הולך ומתחזק, עם הזמן טון היבבות הלך וגבר...

רבי אברהם לא מסובב את ראשו, גם לא סוגר את החלון... ההיפך, הוא סוגר את הגמרא, ויורד לרחוב, לבדוק מהיכן מגיע קול הבכי. הוא הולך בעקבות הקול, ומגיע לחלון של דירה בקומה הראשונה, כאשר מבעד לחלון הוא מבחין בכמה ילדים קטנים, המשוטטים בבית לבדם ובוכים כבי תמורורים...

רבי אברהם ממתין קמעא, בודק כה וכה, נוקש בדלת, עד שהוא מגלה כי אין איש בבית, מלבד הילדים. ההורים יצאו ונעלו את הדלת, לתומם היו בטוחים כי הילדים ישנים שנת ישרים, אך הם התעוררו ונבהלו לגלות את עצמם לבד ברחבי הבית הגדול...

רבי אברהם מבין את המצב, ואינו מתבלבל לרגע. הוא חוזר לרחוב, ובזריזות סוחב מביתו סולם גדול, ומטפס עליו כמו עלם צעיר, ומגיע לחלון הסלון. הוא מטיב את ישיבתו במרומי הסולם מול החלון, מניח

אין דבר מיותר בעולם

דרך ישרה

רשב"י ותלמידיו היו מהלכים בדרך. התלמידים שהיו צמאים למים, פנו לנהר בצד הדרך, ברכו ברכת שהכול והרזו את צימאונם. אחד התלמידים רבי יוסי שמו, הרטיב את בגדיו בעת שפנה לשתות. בכעסו הפטיר: הלואי ולא היה נברא הנהר הזה כלל.

אמר לו רשב"י: אסור לומר כך. אסור לנו לבזות שום דבר שברא הקב"ה בעולם. כמו שנאמר בספר בראשית: "וירא אלוקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד". כלומר שכל מה שברא הקב"ה בעולמו, יש לו מטרה. ולא רק נהר שהוא מייטיב ומשקה את בני האדם, אלא אפילו חיות טורפות ונחשים ועקרבים, שמזיקים את בני אדם, גם להם יש מטרה להיטיב לבני האדם. לא סיים רשב"י את דבריו, ולפתע חצה את דרכם של החכמים במהירות, נחש. אמר רשב"י לתלמידיו: "נחש זה בא לעשות לנו נס."

הנחש שהמשיך בדרכו במהירות, פגש נחש ארסי מסוג הנקרא "אפעה". בין הנחשים התפתח מאבק, שבסיומו שניהם מתו. לאחר זמן הגיעו רשב"י ותלמידיו, אל המקום שבו מצאו הנחשים את מותם.

אמר רשב"י: "ברוך הוא על אשר עשה עמנו נס גדול זה, הכל יודעים הרי כמה מסוכן הוא הנחש 'אפעה' שכל המביט בעינו כבר קשה לו לצאת ממנו חי, וכאן ללא שום התאמצות נצלנו מאותו נחש על ידי נחש אחר, שהיה השליח מן השמים להצלתנו!"

למדנו מכאן, שכל דבר בעולם נברא לתכלית ההטבה לבני אדם, ואין שום דבר מיותר בעולמו של הקב"ה.

הלכה למעשה

שאלה:

שלום וברכה האם נשים חייבות לספור ספירת העומר וא"כ האם יברכו או לא?

תשובה:

האור לציון כתב יש שנהגו לספור, אך אין לספור בברכה, ולמעשה אין לנשים לספור ספירת העומר אף ללא ברכה.

הפסקי תשובות (תפ"ט) כתב ד"ש נהגו שלא לברך משום שהיא מצות עשה שהזמן גרמא, וכן שלא ישכחו לספור יום אחד, אך יש שנהגו שנשים יספרו כי כבר קיבלו עליהם את זה כחובה.

והביא שבאורחות רבינו והגרי"י קניבסקי כתבו כשיטת המגן אברהם שיש לנשים לספור ולברך ויש לבעלים להזכיר להם שלא יישכחו.

ילקוט יוסף כתב נשים פטורות מספירת העומר משום שהיא מצות עשה שהזמן גרמא, ואם רצו לספור בלא ברכה רשאיות, והאר"י ז"ל כתב שלא יספרו כלל.

להקדשת העלון לעילוי נשמה/לרפואה/להצלחה/

לזיווג הגון וכן להפצת העלון

053-3129480

לרשימת תפוצה במייל: yhw2618@gmail.com

"בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריד"

למה בר יוחאי?

אנו אומרים בר יוחאי כדי להזכיר בשבחו של רבי שמעון שהוא ילוד אשה, הוא בשר ודם, אבל הוא הגיע לדרגה של מלאך, הוא הגיע לדרגה של תנא אלוקי, הוא במדרגה של "יכול לפטור את כל העולם מן הדין".

את זה אנו צריכים ללמוד, אין דרגה שאדם לא יכול להגיע אליה, ע"י עבודה קשה על ידי עמל וייסורים רבי שמעון הגיע לדרגות ששון אדם לא הגיע אליהם, הוא גילה תורה שלימה 'תורת הנסתר', העיניים של רבי שמעון היו עיניים אחרות, הם ראו סודות נעלמים שאחרים לא זכו לראות, וגדולתו – שהוא לא היה מלאך הוא היה בשר ודם!

אם כל אחד ייקח מידה אחת להתגדל בה להגיע לל"ג בעומר ליום הקדוש שבו נגלו סודות התורה שלא נגלו כל חייו של רשב"י!!

ובעת ההדלקה להיות חלק מהסיפור, להיות שייך לשמחה! להיות חלק מתלמידיו של רשב"י באמת. השמחה תהיה אחרת לגמרי, תפילותיו יתקבלו כי הוא "תלמיד" הוא חלק מחבורת רבי שמעון, יש לו חלק "בחתונה" בשמחת התורה הקדושה שנגלתה ביום הקדוש.

יום ל"ג בעומר יום שנגלו בו סתרי תורה, יום שמעטים מגיעים בעומק הבנתם לסתרי מעלתו הנשגבה, לדרגה שרשב"י אומר "יכול אני לפטור את כל העולם מן הדין".

הנה כל עדת ישראל גדולים וקטנים כאחד עומדים מי לאור מדורת ענק ומי לצד 'נר נשמה' וכולם מזמרים את השירים הנפלאים שחיברו לנו גדולי עולם על 'התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי'.

ונשאלת השאלה מדוע דוקא לרבי שמעון אנו קוראים "בר יוחאי", בכל השירים שנכתבו ובכל האזכרות שמזכירים את רבי שמעון אומרים "בר יוחאי" מה השבח בזה?

צריך כל אדם לדעת כשאת/ה אומר "בר יוחאי" זה השבח הכי גדול שאנו אומרים על התנא האלוקי, זהו שבחו! האידך יכול להיות שאדם, בשר ודם, יכול להגיע לדרגה של מלאך?! האם יכול להיות שאדם ילוד אשה יכול להיות בדרגה של תנא אלוקי?! כן. זהו רבי שמעון.

אור מופלא רום מעלה

למה מדורה?

מעגלים מעגלים סביב מדורות ענק העולות מעלה מעלה, מחממות את הסובבים ומאירות את פניהם השמחות של מאות אלפי יהודים שרק מבקשים לשמוח בשמחת התורה, בשמחת התנא הקדוש 'רבי שמעון בר יוחאי'.

נשאלת השאלה מה השייכות של המדורות ליום זה של ל"ג בעומר, מניין בא מנהג זה להדליק אש גדולה בחוצות העיר לזכות הצדיק, ובמיוחד אצל רבי שמעון בר יוחאי?

אם נתבונן בזמן ההדלקה נמצא באש כמה תכונות ונקודות שיאירו לנו את טעם המנהג. ובה מיושב המנהג הנפלא של להדליק נר – מדורה לזכות רשב"י.

יש ד' תכונות באש:

א. האש מחממת את כל הסובבים אותה, זו התכונה הטובה באש, בעבר כשאדם היה רוצה

לחמם את ביתו היה מדורה קטנה והיא הגנה עליו מפני הקור ששרר בחוץ.

ב. אש מאירה! לפני ההדלקה אפשר לראות את החושך! וברגע אחד של הדלקה האור שנדלק ומאיר את כל הסביבה הוא אור עצום.

ג. האש תמיד עולה למעלה, אש לא יורדת למטה!

ד. אש מדליקה את כל מי שנמצא לידה, אש איננה מסתפקת בזה שהיא דולקת, היא מדליקה את כל הקרוב אליה.

את ארבעת תכונות הללו אנו מוצאים בצדיק ובייחוד אצל ר' שמעון בר יוחאי. כמו שהאש מחממת את כל הסובבים אותה, צדיק משפיע על כל הסובבים אותו בכל מה שהוא עושה.

וכמו שהאש מאירה לעולם, הצדיקים מאירים את העולם על ידי התורה ומצוות.

וכמו שתכונת האש תמיד לעלות מעלה מעלה כל הצדיק אינו מסתפק בדרגתו אלא העולם הוא עולה ממדרגה למדרגה, וקונה בגופו את כל המעלות הטובות שיכולות להיות.

וכמו שהאש מדליקה את כל מה שנקרא בדרכה כך צדיקי האמת ובמיוחד רשב"י נתן מתורתו ומדבריו לאינסוף תלמידיו בכל הדורות, ותורתו אינה שמונה רק לו אלא לכל הרוצה ליטול יבוא ויטול.

ה' יזכנו להתקרב לדרגתם ולמעלתם של הצדיקים ולעלות מעלה מעלה בתורה ויראת שמים וע"י עסק התורה להגיע לדרגה הנשגבה של רבי שמעון בר יוחאי אמן כן יהיה רצון.

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

"ידע כל הנסתרות"

שני סוחרים התגוררו בעיר צידון שבלבנון. השניים היו שותפים בסחורה שהיו רוכשים בלבנון ומוכרים בבבל ולהיפך. בין השותפים שרר אמון מלא בזכות התנאי שקבעו ביניהם, שלא תימכר הסחורה שלהם אלא בנוכחות שניהם.

יום אחד, השותף האמין יותר חלה. בשל מחלתו של השותף, הפסיקו השנים את המסחר, שכן ההסכם שלהם למכור רק בתנאי ששניהם נוכחים, לא היה יכול לצאת אל הפועל. אולם בשל התארכות המחלה, נאלץ השותף האמין, להסכים לכך, שחברו שהיה חשוך בעיגול פינות, יצא עם הסחורה שלהם לבבל, על מנת למכור את הסחורה המשותפת. במסעו לבבל, ביצע השותף מועילה בכספי השותפות וסיפר לחברו שעל פי הדו"ח העסקי הפסיד מהמכירות.

לאחר זמן התרפא השותף, ויצאו השניים למסע העסקים המשותף שלהם. לצערם, כל פעם שניסו לעשות עסקים, נרשמו להם הפסדים. השותף הנאמן ראה בזה יד ד' וביקש ללכת לתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, שייסביר להם למה לאורך כל כך הרבה שנים ההצלחה האירה להם פנים, ועכשיו כל העסקים הם רק רושמים הפסדים.

השותף שמעל בכספי השותפות, התקשה להבין את ההגיון בפנייה לרשב"י. וכי רשב"י מבין במסחר? תהה השותף. חברו השיב לו, הרי גם אנחנו שמכנים דבר אחד או שניים במסחר, לא מצליחים להבין מה גורם לשורת ההפסדים הבלתי צפויה שלנו. לכן ברור כי יד ההשגחה העליונה בדבר ומי לנו יותר צדיק מרשב"י, שיוכל להסביר לנו את דרכי ההשגחה העליונה ולמה עשה ד' לנו ככה.

השותף הרמאי, לא במהירות הסכים ללכת לרשב"י, אולם השותף האמין איים עליו, כי אם לא ילך לרשב"י יפרק את השותפות. לא נותרה לשותף הרמאי ברירה, והם צעדו יחדיו אל רשב"י הקדוש. הם סיפרו לו את שאירע להם בתקופה האחרונה. רשב"י צפה מיד ברוח הקודש, כי השותף הרמאי מעל בכספי השותפות. ופתח במשל: "דעו לכם בני, כי המסחר הוא דומה לעץ, שבהיות שורשיו בריאים וחזקים – כל ענפיו הם רעננים ונותנים פירות גדולים וטובים ומתוקים. אך אם שורשיו לקו ונרקבו ונשחתו, אזי נהפך הדרו למשחית ונעשה עץ יבש, שאינו ראוי אלא להסקה. כך גם המסחר: השורש שעליו עומד ומצליח ומתקיים הוא האמונה. כל עוד שהסחר נושא ונותן באמונה, אזי מסחרו הולך הלוך וגדל עד כי גדל מאוד, אך אם אבדה האמונה – מסחרו הולך ודל ומתמעט מזמן לזמן, ובעליו מגיעים עד כיכר לחם. כן אתם: בהיותכם נאמנים במסחרכם, הייתם מרוויחים ומצליחים, ועכשיו שרימיתם זה את זה, אתם מפסידים הפסד אחר הפסד.

שני השותפים הודעו, לא רמינו אף פעם אחד את השני. רשב"י פנה מיד לשותף הרמאי ואמר לו: 'רשע! אני חשבת שתודה על פשעך לחברך ותשיב לו את הגולה והעושה אשר עשיתו ברמאותך, והשם יעביר חטאתך, וגם חברך ימחל לך. ועתה אתה מעז פניך ואומר שאתה איש נאמן! עתה אגלה את נבלותך. זכור אל תשכח מה שגנבת מהרווח שהרווחת בסחורה שהולכת מצידון לבבל לעצמך, והסחורה שהבאת הוספת במחירה ולקחת התוספת לעצמך, ועוד חישבת עליו חלקו בהוצאות שהוצאת באותם הימים שנשאת ונתת לבדך, ולקחת כל הרוח לעצמך. הוי בוגד! הוי גול! כל כך הרבה רשע עשית, ומוחשיב אתה את עצמך לאיש נאמן? צא רשע מלפני! לא אוכל להביט בפניך, כי עוונותיך העצומים חקוקים במצחך!

השותף הרמאי פרץ בבכי והודה על המעילות שביצע לפרטי פרטים וביקש מרשב"י, שיורה לו דרך תשובה. השיב לו רשב"י: "לא תוכל להתנקות מהעוון רק עד שתחזיר את הגולה לחברך, וכל ההפסד שהפסדתם בסחורתכם יהיה נחשב עליך לבדך. גם תתן לחברך רווח ערך הפעמים שהייתם מרוויחים, כי בשלך באה לכם הרעה במסחרכם, ועוד תכפול כנגד הכל ותתן לעניים צנועים שיודעים את התורה, ותבקש מחילה מחברך על שצערתו, ותלך למסחר שלש פעמים לבדך ותתנהג באמונה, ואז יכופר עונך. וכך עשה אותו האיש, וחזר לפני הרשב"י זיע"א, והביט בפניו והודיעו שנמחל עונו, וישמח בו מאוד על תשובתו.

סיפור יום פטירת רשב"י הקדוש

(אידירא זוטא)

כל אותו היום דורש היה רבי שמעון בר יוחאי בסתרי תורה. השימש כבר נמטה לשקוע, פתח רבי שמעון ואמר: "ברוך הוא וברוך שמו של הקב"ה לעולם ולעולמי עולמים. כל דברינו נכוחים, וכולם דיברות קודש, שאין לסטות מהן ימין ושמאל. כולם סודות ורוזן, שעד כה היו טמירים ונעלמים, כי חששתי לגלותם, עתה הם מתגלים. גלוי וידוע לפני הקב"ה שלא לכבדי ולא לכבוד בית אבי עשיתי, אלא כדי להדריך את תלמידי. ורואה אני, שהקב"ה מסכים עמי ושמח בשמחתי."

התחזק וישב, ושפתיו רחשו תפילה, ולא ניתן היה להסתכל אף במקומו מחמת הזוהר, ובדאי שלא ניתן היה להסתכל בו. אמר: "כל ימי ביקשתי לגלות רז זה, ולא עלה ביד, אלא עתה שניתנה לי רשות. הריני גוזר שלא יחשיך יום זה ככל הימים, שהרי יום זה כולו ברשותי הוא, והריני מתחיל לגלות בו נסתרות". ואמנם כך היה.

ישב רבי שמעון ודרש. ישב רבי אבא לפניו וכתב, ובנו רבי אלעזר חזר על הדברים, כל התלמידים שמעו והתפעמו. האש ליהטה סביבם, והשימש לא שקעה. הוא גילה סתרי תורה מכיבושה של תורת הרו, עד שהגיע לפסוק: "כי שם ציוה ה' את הברכה חיים עד העולם."

"אמר רבי אבא: לא סיים רבינו הקדוש לומר: 'חיים', עד שנחלשו דבריו. אני שכתבתי, ביקשתי לכתוב עוד, ולא שמעתי, ולא נשאתי ראשי, כי הזוהר היה רב, ולא היה ביכולתי להסתכל. כאשר שמעתי בת קול הקוראת ואומרת: 'אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך', הזדעזעתי. שמעתי קול אחר: 'חיים שאל ממך, נתת לו, אורך ימים עולם ועד'. כל אותו היום לא פסקה האש מהבית, ולא היה מי שיתקרב אליו, כי סובבה האור והאש."

"כל אותו היום נפלטו לארץ ובכינו. לאחר שפסקה האש, ראינו לרבנו הקדוש, קודש הקודשים, שהסתלק מן העולם – עטוי בלבושו, שוכב על ימינו, ופניו מחייכות. קם רבי אלעזר בנו, נטל ידיו ונשק להן. ביקשו החברים לבכות ולא יכלו לדבר. קם רבי חייא על רגליו ואמר: 'עד עתה רבנו הקדוש פעל בשבילנו, עתה הזמן לפעול בשבילי'. קמו רבי אלעזר ורבי אבא והוציאו את מיטתו. החלה המיטה פורחת באויר, ואש מלהטת לפניו. והכל שמעו בת קול האומרת: 'עלו ובוא והתאספו להילולא דרבי שמעון, יבוא שלום ינוחו על משכבותם.'"

"כאשר נכנס למערה, שמעו קול במערה: 'זה האיש מרעיש הארץ, מרגיז ממלכות. כמה גזרות הומתקו ביום זה בגללך! אתה הוא רבי שמעון בר יוחאי, שבאורא מתפאר בו בכל יום! אשרי חלקך, כמה עולמות עליונים נשמרו בשבילך. עליך נאמר: 'אתה לך לקץ ותנוה, ותעמוד לגורלך לקץ הימין!'"